

Emnenr.

85

Fylke:

Rogaland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Suldal

Emne:

Bygdelag:

Oppskr. av:

Johann Veka

Gard:

(adresse):

Brakneit

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1) Ja, de gamle rensdyr-
viddane skant ikkje
på sovande dyr. Felle
ikkje på kalvar. Det sag
ein reidast om ryed.

2)

De gamle sag stort på
søndager og helgefeder.
De kunne thje tekje seg
å gå på jakt på søndag.
Sa var det med Bronne-
vikjen, Knut Ankleit,
Gabriel Dyngarum - alle
kjende rensdyr-viddane
i 1800-talet.

14) Anna Sandvik, som var
tindil i mange år, kring
hundreårsstiftet, sag ild
som eit vev mot byene
og ho var alltid fyrstikk
og never med seg når
ho følgde kyrne ut beite.

19)

På Ropid i Sand, eidil

16320

8)
på
Sjuggedal
Stolen
Brakneit

mellom Sandsfjorden og
 Vindafjorden, der stekte
 der et barstam fra fjord
 til fjord til venstre
 skubben. Den herje i Furuland,
 og nå ville der hje place
 hann inn i Sandal, by
 det vert fortalt at
 Stavanger Amtsling ytte
 pengar til tam og
 arbeid, truleg i 1840-åra.

21) Gamle Metta Blekestad
 har alltid ei brø fra
 staldene for ho og gette
 og la seg, se det fortalt
 til venstre mot bjørnen.

26) Ein måtte aldri skje
 gi skjona. De skjeende
 ein brøsa. fallvæd
 foto var stö i trua i lera.

29). Felge Berge og Jo
 stur skent den siste
 bjørnen i Sandal i 1906.
 Men bjørnen gjesta
 Sandals lera i Strunden
 1922, og drage dei scen
 i Bratne lera.